

Гръци-ти имъ не забраняж да въвождатъ богослуженіе-то на отечественный си языкъ. Нъ да имъ прѣведатъ ти всичко-то нужно, това не можемъ дока'за.

3-о. Независими-ти народи, които ся нахождаж около Имперіѣ-тѣ просвѣтихъ ся въ ученіе-то Христово отъ свои-ты Имперскы единоплеменници. Всички-ти ти сами си прѣвождаж священно-то писаніе и Литургиѣ-тѣ; отъ помежду си имахъ Апостолы. Ами трѣбваше ли Славяне-ти да чякатъ, всичко да направятъ за тѣхъ Гръци-ти? Не шж обаче да утвърждавамъ, че ни единъ Гръкъ не е ходилъ въ новообрънаты-ты страны; ходили сж, и не единъ, такыва сж были, дѣто сж трѣсили щастіе-то си.

4-о. Трудове-ти, които Меѳодій понесе както въ въдворяванье-то истинно-то ученіе Христово, така и въ въвождане-то писменность-тѣ, и тая любовь и ревность къмъ народно-то слово, кождо внуши той на новообрънатыи Монархъ и на неговый наслѣдникъ на престола, явно и несумнително го показватъ истиненъ патриотъ — Българинъ. Разумѣвася, че речено-то за Меѳодія простирася и на брата му Константина.

Явно е, че голѣмы-ты и безсмъртны-ты услуги Меѳодіевы, които направи на царя и на народа, дадохъ му нетѣмнатѣ правдинѣ на любовь-тѣ Царскѣ и на цѣло-то негово отечество, и новообразованна-та отъ него Българска Иерархія, Българска Цръква трѣбваше и можяше да ся управлява нѣколко врѣмя отъ великый си основатель, Апостолъ, Отець, главѣ-Меѳодія. Помощникъ неговъ баше достойный му братъ, Константинъ, нареченъ въ монашество-то Кирилъ.

Тыя понятія мя докарватъ на важно-то събытіе, сирѣчь на

а) Прѣвода Св. Писаніе, Славянско-то богослуженіе, начало-то на Славянскѣ-тѣ писменность, и б) на кръга на дѣйствія-та Меѳодіевы и Кирилловы.

Ето главны-ты историческы чрты на происхождение-то на Българскѣ-тѣ Цръквѣ. Тая точка на исторіѣ-тѣ Българскѣ мя кара да ся докачж отъ издырания-та на чловѣци, достойны за всякакво почитаніе и уваженіе, ти сж Добров-